MAAILMANVAIHTO RY:N JÄSENLEHTI NRO 2/2020

MAAILMANVAIHTOA

VOLUNTEERS' VOICES

MITÄ JÄI KÄTEEN?
MAAILMANVAIHTO PALAAJIEN TUKENA
S. 21

VAPAAEHTOISTYÖ INNOSTI
VUOSIKYMMENEKSI LATINALAISEEN
AMERIKKAAN
S. 18

KUTSU MAAILMANVAIHDON SYYSKOKOUKSEEN
INVITATION TO MAAILMANVAIHTO'S
AUTUMN MEETING
S. 6

TEEMA | THEME:

Paluu vapaaehtoistyöstä maailmalta

Returning from volunteering abroad

TOIMITUSKUNTA / WRITERS

Janika Hasa
Isa Hernandez
Joy Martins Branco Correia Lopes
Milli Mokkila
Emma Niemi
Kaisa Rahko
Minna Räisänen
Amer Shiraz
Fabienne Zogg

VASTAAVAT TOIMITTAJAT / EDITORS-IN-CHIEF

Emma Niemi
Fabienne Zogg

GRAFIIKKA / GRAPHICS

Isa Hernandez
Matti Järvinen
Emma Niemi

TAITTO / LAYOUT

Emma Niemi

PAINATUS / PRINT

Picaset Oy

OTA YHTEYTTÄ / CONTACT

maailmanvaihtoalehti
@maailmanvaihto.fi

ISSN-2342-2629
(painettu julkaisu)

ISSN-2342-2637
(verkkojulkaisu)

TÄSSÄ LEHDESSÄ / IN THIS MAGAZINE

Pääkirjoitus / Editorial 4
Kutsu syyskokoukseen / Invitation to autumn meeting 6
Kuulumisten vaihtoa 7
Tule mukaan toimintaan 10
Haastattelijana pääsee peilaamaan omia vapaaehtoiskokemuksia 11
Join our activities 12
Terveisiä maailmalta! Greetings from abroad! 13
“Let the world walk into our school” 16
Uusia näkymiä Boliviasta 18
26 maailmanvaihtolaisen kausi 33
Tapahtumakalenteri 35

TEEMA / THEME

Kotiinpaluun kulttuurishokki – voimaa vertaistuesta 21
From Turkey to Finland 24
Pitkä matka kotiin – erään vapaaehtoisen tarina 26
The conflict of emotions in the aid work industry 28
After volunteering 30

KANNEN KUVA / COVER PHOTO

Kuva on vapaaehtoistyöntekijä Anssi Häkkisen albumista. ”Kuva on otettu helmikuussa 2020 Buenos Airesissa, Argentiinassa. Taustalla näkyvä rakennus on Buenos Airesin yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan rakennus. Kuvassa ovat vasta Argentiinaan saapuneet vapaaehtoiset. Ystävystyimme heti ensimmäisten päivien aikana. Vasemmalta oikealle: Geannina (Costa Rica), Isabella (keskellä, Tanska), Christine (takana, Tanska) ja minä.”

The photo is from volunteer Anssi Häkkinen’s album. “The photo was taken in February 2020 in Buenos Aires, Argentina. The building in the back is the Faculty of Law of the University of Buenos Aires. The people in the picture are volunteers newly arrived in Argentina. We became friends during the first couple of days. From left to right: Geannina (Costa Rica), Isabella (center, Denmark), Christine (back, Denmark) and me.

FINLAND

Sometimes you grow so attached to the country you volunteer in that you end up building a life there. **Serhan Umut** shares his thoughts on his volunteering experience and finding home in another country on page 24.

HONDURAS

A year ago **Mavi Villatoro** returned to Honduras after finishing her volunteering period in Finland. Mavi and two other volunteers reflect on readjusting to life after volunteering on page 30.

ECUADOR

Koronapandemia mutkisti monen vapaaehtoisen arkea ja matkustamista. **Janika Hasa** kertoo koettelemuksista kotimatkallaan Ecuadorista Suomeen sivulla 26.

MaailmanVaihtoa – Volunteers' Voices on Maailmanvaihto ry:n kahdesti vuodessa julkaistava jäsenlehti, jonka tarkoituksena on toimia kanavana kulttuuristen kokemusten jakamisessa ja niistä oppimisessa. Lehdessä julkaistaan järjestön toimintaan osallistuvien kirjoituksia, jotka edustavat kirjoittajiensa kantaa.

MaailmanVaihtoa – Volunteers' Voices is the magazine of Maailmanvaihto for its members published twice a year. Its purpose is to offer a channel for sharing cultural experiences and learning from them. The magazine includes stories written by participants of Maailmanvaihto's activities. The articles represent the views of the writers.

IKIMUISTOINEN VUOSI

Vuosi 2020 tullaan muistamaan yhdestä isosta globaalista teemasta: maailmanlaajuisesta koronapandemiasta. COVID-19, eli tuttavallisemmin korona, ja sen seuraukset ovat koskettaneet ihmisten arkea käytännössä kaikilla ihmisten asuttamilla mantereilla. Se on näkynyt debattina maskisuosituksista, asetettuina matkustusrajoituksina, etätyösuosituksina, sosiaalisena eristäytymisenä ja karanteeneina.

Näin suuret yhteiskuntavaikutukset eivät ole jättäneet koskematta Maailmanvaihtoakaan. Olemme saaneet jännittää niin Suomessa kuin maailmalla olevien vapaaehtoistemme matkamuutoksia, mahdollisia ohjelmakeskeytyksiä ja suunniteltua aiempia kotiinpaluita. Kaiken hämmingin keskellä kuitenkin pilkottaa valoa: olemme päässeet kokeilemaan, minkälaisia kriisinkorjausliikkeitä pystymme järjestönä tekemään ja täytyy sanoa, että olen maailmanvaihtolaisista ylpeä. Niin perustoiminta kuin hallituksemme toiminta on edennyt koronan edellyttämin luovin menetelmin: tapahtumia on siirretty verkkoon ja katse on siirretty määrällisistä tavoitteista yhä vahvemmin laadun tarkkailemiseen ja takaamiseen. Kaikki ei todellakaan ole pysähdyksissä, toiminta pyörii edelleen.

Kuva/Photo: Timo Junttila

Iso osa Maailmanvaihdon toimintaa on vapaaehtoistensa valmentaminen niin ennen vapaaehtoistyöjaksoa kuin siltä paluun jälkeenkin. Tämä teemanumero käsittelee näistä jälkimmäistä: vapaaehtoisten paluuta. Sivulla 22 kotiinpaluuprosessin hiljattain läpikäynyt **Liisi Vakkila** kertoo, minkälaista oli palata Tainanin miljoonakaupungista kotimaisemiin Etelä-Karjalaan. Sivulla 28 Punaisen Ristin pakolaisvastaanottokeskuksessa työskennellyt **Joy Martins Branco Correia Lopes** pui vapaaehtoiskokemuksesta jääneitä ristiriitaisia tuntemuksiaan. Lisäksi kuulemme minkälaisia korona-ajan vapaaehtoistyökokemuksia oli suomalaisella **Anssi Häkkisellä** Argentiinassa sekä Portugalista Suomeen Sippolan koulukotiin vapaaehtoistyöhön tulleella **Ana Costa Machadolla**.

Käsissänne onkin erityisen koskettava teemanumero. Paluun hetki tarjoaa mahdollisuuden katsoa taaksepäin elettyä ja koettua sekä arvostaa kertyneitä kokemuksia – ehkä myös niistä kertyneitä oppeja. Oli paluusta sitten vuosi, vuosikymmen tai useampi, tekee välillä hyvää kerrata, mitä kantoi mukaansa maailmalta ja miten se kokemus on elänyt mukana tähän päivään.

Antoisia lukuhetkiä paluu-teemanumeromme kanssa!

Mia-Elina Aintila

Hallituksen jäsen, kotimaisten vapaaehtoisten tiimi
(ICYE-vapaaehtoisena Kolumbiassa v. 2010–11)

A YEAR TO REMEMBER

The year 2020 shall be remembered by one major global theme: the worldwide corona pandemic. COVID-19 and its consequences have brushed upon peoples' lives all over the human-inhabited continents. We have seen debates on the usefulness of mask policies, travel restrictions being imposed, recommendations to work remotely from home and keep social distance, and quarantines.

With such great impact on society, the corona virus has most definitely affected the operation of ICYE Finland as well. With slight dread we have been anticipating changes to our Finnish volunteers' travel schedules, and even possible program interruptions for those already abroad. Also, the situation for foreign volunteers in Finland kept us vigilant on the conditions for continuing volunteer programs during the pandemic and whether those who decide to interrupt their program could even safely return to their homelands. Amidst all this confusion shines a light of optimism: as an organization, this has provided us a test on how we cope with a crisis at such a large scale as a pandemic, and I must say I am very proud of the people working together to make ICYE Finland work. Both our basic functions and our board activities have been taken care of with the swift moves corona has required: activities have been transferred online and our gaze has shifted even further into bettering the quality of our functions and monitoring it even though our participant numbers might temporarily drop. Not everything is at halt, the functions of ICYE Finland keep churning on.

A big part of ICYE Finland's functions consist of training our volunteers both before their departure to and after their return from their volunteer period. The theme issue that you're reading focuses on the latter part of the volunteer's journey: return. On page 22 **Liisi Vakkila**, who recently went through the homecoming process, tells us what it was for her to return from the bustling city of Tainan to her quiet hometown in South Karelia. On page 28 **Joy Martins Branco Correia Lopes** shares the conflicting feelings that working in a Red Cross refugee reception centre had evoked. In addition, we have two volunteers share their volunteer work experience under the time of corona: **Anssi Häkkinen** who travelled from Finland to volunteer in Argentina, and **Ana Costa Machado** who came from Portugal to volunteer in Sippola residential school in Finland.

The theme issue in your hands is indeed one packed with big emotion. The moment of return offers us the chance to look back at everything lived and experienced and cherish those experiences – and maybe even the lessons we learned. Whether the return took place a year ago, a decade ago, or it's been even several decades since, it's useful to go over the mental items brought over through one's journeys and how they live on in us into this day.

I wish you pleasurable reading moments with this issue themed "Returning from volunteering abroad"!

Mia-Elina Aintila

Board member, Finnish volunteers' team
(ICYE volunteer in Colombia 2010–11)

KUTSU SYYSKOKOUKSEEN

Invitation to the General Assembly

Olet lämpimimmin tervetullut syyskokoukseen päättämään, mihin Maailmanvaihto suuntaa tulevana vuonna. Syyskokouksessa päätämme toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta sekä valitsemme uudet hallituksen jäsenet. Mikäli olet kiinnostunut vaikuttamaan Maailmanvaihdossa ja saamaan arvokasta kokemusta kansalaisjärjestötoiminnasta, asetu ehdolle hallitukseen. Pääsihteeri antaa mielellään lisätietoja hallituksen jäsenen tehtävistä ja vastuista (maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi tai 050 452 5660).

Aika: 2.11. 2020 klo 17:15
Paikka: Maailmanvaihdon toimisto,
Oikokatu 3, Helsinki

Asiat:
- Toimintasuunnitelma vuodelle 2021
- Talousarvio vuodelle 2021
- Hallituksen ja puheenjohtajan vaali
- Tilintarkastajien ja toiminnantarkastajien valinta
- Jäsenmaksut vuodelle 2021

Syyskokousasiakirjat voi pyytää lähettämään sähköpostitse (maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi).

Tervetuloa!

Maailmanvaihdon hallituksen puolesta
Anni Koskela
pääsihteeri

You are most welcome to attend the General Assembly and have a say in which way Maailmanvaihto will be steered next year. In the General Assembly, we will decide on the action plan and budget and elect a new board. If you are interested in influencing Maailmanvaihto's operations and gaining valuable experience in NGO activities, stand for a position. The Secretary General is happy to provide more information on the tasks and responsibilities of a board member (maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi or 050 452 5660).

Date: Monday, 2 November at 5:15pm
Place: Maailmanvaihdon toimisto,
Oikokatu 3, Helsinki

Agenda:
- Action plan for 2021
- Budget for 2021
- Election of the members of the board and the chairperson
- Election of the auditors and the operations inspectors
- Membership fees for 2021

You can request the General Assembly documents (in Finnish) via email (maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi)

Welcome!

On behalf of the board of Maailmanvaihto
Anni Koskela
Secretary General

Kokoukseen ovat tervetulleita Maailmanvaihdon jäsenet ja toimintaan osallistuvat. Kokous pidetään suomeksi. Maailmanvaihdon toimisto ei ole kokonaan esteetön tila. Ulko-ovella on kynnys (noin 7 cm), eivätkä wc-tilat ole riittävän tilavat pyörätuolille. Toimiston sisällä pääsee liikkumaan pyörätuolilla. Opas- ja avustajakoirat ovat tervetulleita. Kokouksessa noudatetaan Maailmanvaihdon turvallisemman tilan periaatteita. Mikäli sinulla on kysyttävää, ota yhteyttä: tiedottaja@maailmanvaihto.fi.

Members of Maailmanvaihto and those participating in Maailmanvaihto's activities are welcome to attend the meeting. The meeting will be held in Finnish. Inside Maailmanvaihto's office it is possible to move around with a wheelchair, but the office space is not completely wheelchair accessible: there is an approximately 7cm doorstep at the entrance, and the toilet is not big enough for a wheelchair. Assistance dogs are welcome. Maailmanvaihto's principles for a safer space are followed in the meeting. If you have any questions, please contact tiedottaja@maailmanvaihto.fi.

KUULUMISTEN VAIHTOA

Korona keskeytti vapaaehtoistöitä ja vei toimintaa verkkoon

KUN KORONAPANDEMIA ALKOI, ulkomailla oli 13 Maailmanvaihdon vapaaehtoista. Heistä seitsemän palasi pandemian takia Suomeen ennenaikaisesti – yksi heistä tosin väliaikaisesti Suomesta käsin vapaaehtoisjaksoaan jatkamaan. Suomessa puolestaan oli 26 ulkomaalaista vapaaehtoista, joista kuusi palasi kotimaahansa ennenaikaisesti. Yksi vapaaehtoisista palasi sittemmin jatkamaan jaksoaan.

Joillakin kohdemaahansa jääneistä vapaaehtoisista oli edessään muutoksia työtehtävissä, etätöitä, tavanomaista enemmän vapaa-aikaa tai siirtyminen toiseen työpaikkaan. Yksi heistä oli **Rebecca Korkatti**, jonka tehtävät muuttuivat Banghwa 11 Welfare Centerissä Etelä-Koreassa – tosin vain vähän. “Ennen koronaa työskentelin vanhusten ruokalassa, lasten päiväkodissa ja taidetunneilla sekä kehitysvammaisten aikuisten päiväkeskuksessa. Koronaviruksen levittyä tehtäväni rajoittuivat ruokalaan ja päiväkotiin, mutta onneksi töitä silti riitti. Kasvomaskit tulivat jatkuvaan käyttöön, vanhukset hakivat ateriansa ruokalan sijaan rakennuksen edestä ja lapsia opetettiin pitämään etäisyyttä toisiinsa.”

Maailmanvaihto tuki vapaaehtoisiaan muutosten keskellä mm. järjestämällä huhtikuussa Suomessa oleville ulkomaalaisille vapaaehtoisilleen etätapaamisen, jossa jaettiin kuulumisia ja vinkkejä erityisoloihin – tilanteeseen, jossa vapaaehtoiset eivät yhtäkkiä voineet esimerkiksi tavalliseen tapaan tavata ystäviään. “Lähetän kiitokseni kärsivällisyydestä ja joustavuudesta, niin vapaaehtoistyöntekijöille kuin työyhteisöille ja isäntäperheille”, sanoo Maailmanvaihdon hallituksen puheenjohtaja **Roosa Kontiokari**.

YLEENSÄ MONET MAAILMANVAIHDON vapaaehtoisista lähtevät matkaan elo–syyskuussa. Tänä vuonna liikettä oli tuolloin tavanomaista vähemmän. Suomeen saapui 11 vapaaehtoisia Euroopasta ja ulkomaille lähti kaksi osallistujaa, jotka suuntasivat Espanjaan ja Itävaltaan.

Useimmat Suomeen saapuneista vapaaehtoisista aloittivat jaksonsa karanteenilla. ”Voi varmaankin tuntua haasteelliselta viettää ensi hetket uudessa maassa eristyksissä, mutta toistaiseksi kaikki on sujunut hyvin”, kommentoi Maailmanvaihdon järjestösihteeri **Mari Takalo**.

Vapaaehtoisyhteistyötä on ollut haasteellista suunnitella matkustus- ja karanteenisuositusten ja -säädösten muuttuessa tiuhaan. Monen vapaaehtoisen lähtö on lykkääntynyt tai peruuntunut. Maailmanvaihdon pääsihteeri **Anni Koskela** harmittelee tilanteen stressaavuutta nuorille: “Kun ei tiedä, milloin pääsee lähtemään vapaaehtoistyöhön, on vaikeaa tehdä muita tulevaisuuden suunnitelmia. Nuoren elämässä vuosi epävarmuutta on pitkä aika.”

Maailmanvaihdon toimiston väelle koronaaika on tarkoittanut etätöitä, digiopiskelua ja kuukauden lomautusta.

VAPAAEHTOISTOIMINTAA JA TAPAHTUMIA on koronan myötä viety verkkoon. Esimerkiksi alkuvuodesta alkanut Maailmanvaihdon kielikahvila siirtyi ensimmäisten tapaamiskertojen jälkeen virtuaalikahvilaksi, keväällä tehtiin ensimmäiset etäkouluvieralut ja tänä syksynä on ensimmäistä kertaa mahdollista toimia etätukihenkilönä. “Toivottavasti uudet etämahdollisuudet madaltavat kynnystä tulla mukaan toimintaamme”, kommentoi Anni Koskela.

Kun Sophia Hecht ja Paula Eschenburg saapuivat syyskuussa vapaaehtoistyöhön Lehtimäen opistoon, jakso alkoi karanteenilla. Aika kului marjoja poimien, suomea opiskellen ja maisemista kuvia ottaen. ”Oli mukavaa, että oli aikaa sopeutua uuteen ympäristöön, mutta toisaalta odotimme jo innolla Lehtimäen opistossa työskentelyä”, vapaaehtoiset kommentoivat. Kuvassa vapaaehtoiset karanteenin jälkeen. Kuva vapaaehtoisten albumista.

Haku ICYE-vapaaehtoistyöhön kaudelle 2021–21 siirtyy

HAKU ELO-SYYSKUUSSA 2021 alkavaan ICYE-vapaaehtoistyöhön Euroopan ulkopuolisiin maihin siirtyy koronatilanteen takia ensi vuoden puolelle: ensimmäinen haku päättyy 31.1.2021. Maailmanvaihto julkaisee listan kohdemaista kotisivuillaan tammikuun alussa.

Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoistyötä Slovakiassa

SLOVAKIALAINEN NUORISOVAIHTOJÄRJESTÖ KERIC on yksi järjestöistä, joihin 18–30-vuotiaat nuoret voivat lähteä Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoispalveluun. Maailmanvaihto lähettää vapaaehtoisia KERICiin 6–12 kuukaudeksi. Vapaaehtoisjaksot vietetään Čadcassa ja niiden aikana vapaaehtoiset pääsevät kulttuurivaihtoon ja harjoittelemaan englantia paikallisten lasten, nuorten ja aikuisten kanssa. He myös avustavat koulutyössä sekä osallistuvat KERICin toimistotyöhön.

Vapaaehtoistyöhön KERICiin matkasi toissa vuonna Maailmanvaihdon kautta Salla Sihvola. Hänelle jakson parasta antia oli avustaa englanninopettajia kahdessa koulussa ja vetää yhdessä toisen vapaaehtoisen kanssa englannin tunteja KERICin toimistolla. ”Kouluun ja kielikursseille pelejä, leikkejä, tietovisoja ja kilpailuja valmistellessani pääsin käyttämään luovuuttani ja oma kielitaitoni kehittyi huimasti.” Viikoittaisena toimistopäivänä Salla ylläpiti KERICin nettisivuja, mikä oli hänelle uutta mutta antoisaa puuhaa. ”Uskon, että kokemuksesta on hyötyä tulevaisuudessa”, Salla sanoo. Slovakiasta jäi mukaan myös hieman slovian kielen taitoa. ”Oppimillani virkkeillä pärjännee maassa matkustellessa jo melko hyvin.”

Vapaaehtoisia tutustumassa Mala Fatran vuoristoon Slovakiassa. Salla Sihvola kuvassa toinen oikealta. Kuva Salla Sihvolan albumista.

KERIC valitsee vapaaehtoisia sitä mukaa, kun sopivia hakijoita löytyy, ja sopii jakson aloitusajankohdasta kunkin vapaaehtoisen kanssa. KERICiltä voi näin ollen koska tahansa tiedustella mahdollisista avoimista paikoista. Lisätietoja löytyy Maailmanvaihdon kotisivuilta.

Etäkielikahvilassa harjoitellaan espanjaa ja suomea

MAAILMANVAIHDON KIELIKAHVILA KOKOONTUU 10.12.2020 saakka Zoomissa torstaisin klo 17–18. Joka toisella kerralla harjoitellaan espanjaa ja joka toisella suomea. Osallistuakseen ei tarvitse osata sujuvasti espanjaa tai suomea – kiinnostus oppia ja jakaa kielitaitoa riittävät.
Kielikahvilan ideoi alkuvuodesta Maailmanvaihdon toimiston ESC-vapaaehtoinen **Isa Hernandez**, joka vetää espanjan kielen kokoontumisia. Ensimmäiset tapaamiset pidettiin maaliskuussa Maailmanvaihdon toimistolla, sitten koronapandemia siirsi toiminnan Discordiin ja Zoomiin.
“Vaikka kielikahvilan muoto muuttui, perusidea mukavasta ja turvallisesta tilasta harjoitella kieliä säilyi ennallaan. Itselleni kielikahvilatoiminta on antanut tilaisuuden tutustua moniin uusiin ihmisiin. Osallistujia on ollut eri puolilta Suomea sekä Kolumbiasta, Saksasta ja Venäjältä”, Isa iloitsee.

Lisää kielikahvilasta: → maailmanvaihto.fi/maailmanvaihdon-kielikahvila

Uutta Maailmanvaihdossa: Euroopan solidaarisuusjoukkojen harjoitteluun

MAAILMANVAIHTO ON ALOITTANUT uudenlaisen yhteistyön Euroopan solidaarisuusjoukot -ohjelman (European Solidarity Corps) puitteissa. Tänä ja kahtena seuraavana vuonna yhteensä kolme nuorta saapuu Suomeen ESC-harjoitteluun Maailmanvaihdon koordinoimana ja kaksi lähtee ESC-harjoitteluun ulkomaille järjestömme lähettämänä.

Kisälli-Harjulanmäen Mauri Pajunen, ESC-harjoittelija Marta Melandez ja Maailmanvaihdon Mari Takalo. Kuva: MInna Räisänen

Ensimmäisenä harjoittelunsa aloitti espanjalainen nuori, **Marta Melendez**. Jakso alkoi syyskuussa ja sijoittuu Kisälli-Harjulanmäkeen. Kisälli on kädentaitojen työpaja, jossa työskentelee kehitysvammaisia ja osatyökykyisiä. Osa näistä käsityöläisistä asuu Harjulanmäessä.

Martalle kisälliläiset ovat entuudestaan tuttuja ESC-vapaaehtoistyön kautta: ”Tunnen itseni onnekkaaksi, kun pääsen jatkamaan yhteistyötä porukan kanssa ja hyödyntämään taitojani lisää sekä oppimaan uutta. On ilo aloittaa harjoittelu paikassa, jossa yhteistyö on sujunut tosi hyvin!” Marta kommentoi.

Euroopan solidaarisuusjoukkojen harjoittelussa on tärkeää, että toimenkuva liittyy johonkin yhteiskunnalliseen tarpeeseen ja että nuori oppii uusia ja tarpeellisia taitoja. Maailmanvaihto kertoo mielellään lisää ESC-harjoittelusta niin siihen osallistumisesta kiinnostuneille nuorille kuin vapaaehtoisen vastaanottamisesta innostuneille työyhteisöille.

Seitsemisensataa jäsentä tukemassa työtä kulttuurien välisen ymmärryksen edistämiseksi

MAAILMANVAIHTO ON USKONNOLLISESTI ja poliittisesti sitoutumaton kansalaisjärjestö, jonka toiminnan tarkoituksena on edistää kulttuurien välistä ymmärrystä ja rauhaa. Tätä työtä tukevat järjestön hieman yli seitsemänsataa jäsentä. Uudet jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita mukaan toimintaan. Liittymisohjeet ja jäsenmaksut löytyvät osoitteesta → maailmanvaihto.fi/jaseneksi.

Uusi pääsihteeri ICYE-federaatiolle

MAAILMANVAIHTO EDUSTAA SUOMESSA ICYE-federaatiota. Elokuussa federaatio sai uuden pääsihteerin, kun tehtävässä aloitti **Anja Stuckert**. Hän työskentelee ICYEn kansainvälisessä toimistossa Berlinissä.

“Aluksi sain onnekseni kuukauden perehdytyksen ICYEn historiaan, hallintorakenteeseen ja työprosesseihin. Nyt pidän verkkotapaamisia kunkin maan ICYE-järjestön kanssa tutustuakseni tiimeihin ja siihen upeaan työhön, jota he tekevät mahdollistaakseen vapaaehtoisille unohtumattoman kokemuksen. Olen hyvin iloinen saadessani olla osa ICYE-perhettä ja varmistamassa yhdessä, että nuoret voivat tehdä vapaaehtoistyötä yhteiskunnallisen muutoksen, rauhan ja kulttuurien välisen ymmärryksen puolesta.”

Viime vuonna 70-vuotisjuhlavuottaan viettäneeseen federaatioon voi tutustua osoitteessa → icye.org.

Kuva Anja Stuckertin albumista

TULE MUKAAN TOIMINTAAN!

Maailmanvaihdon toimintaan voit osallistua monin eri tavoin. Jos haluat lisätietoja tai hakea mukaan, ota yhteyttä osoitteeseen maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi. Seuraavalla sivulla **Sasu Katajamäki** kertoo haastattelijana toimimisesta.

HETKI AIKAA?

Leiriohjaajaksi tai keittiötiimiin!

Oletko kiinnostunut kouluttamisesta tai ruoanlaitosta? Haemme henkilöitä toteuttamaan vapaaehtoisillemme järjestettäviä valmennusleirejä tammi-, touko- ja elokuussa.

Tiedotustyöhön!

Tiedotustiimissä voit esimerkiksi olla mukana suunnittelemassa somekampanjoita, kirjoittaa lehteen tai vaikkapa valokuvata. Mukaan pääsee ympäri vuoden.

Kouluvierailijaksi!

Toisen asteen oppilaitoksiin suuntautuvien kouluvierailujen tavoitteena on edistää nuorten valmiuksia kulttuurien väliseen vuoropuheluun, kannustaa edistämään yhdevertaisuutta ja avata näkymiä kansainväliseen vapaaehtoistyöhön. Kouluvierailijana olet mukana tässä tärkeässä työssä.

Hakijoiden haastattelijaksi!

Haastattelijamme ovat tärkeässä roolissa, sillä meille on keskeistä, että ulkomaille vapaaehtoistyöhön lähtevät ovat motivoituneita, kiinnostuneita tutustumaan uusiin kulttuureihin ja suuntaamassa ulkomaanjaksolle realistisin odotuksin.

ENEMMÄN AIKAA?

Maailmalle!

Maailmanvaihto lähettää Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoispalvelun kautta vapaaehtoisia lähinnä Eurooppaan, ICYE-ohjelmassa puolestaan voi lähteä kauemmas. Jaksot kestävät 6–12 kuukautta ja ovat suunnattuja 18–30-vuotiaille.

Tukihenkilöksi tai -perheeksi!

Haluatko kansainvälistyä kotikulmillasi ja solmia uusia ystävyyksiä yksin tai perheenä? Tukihenkilönä tai -perheenä pääset tukemaan nuorta ulkomaista vapaaehtoista suomalaiseen kulttuuriin tutustumisessa.

Isäntäperheeksi vapaaehtoiselle!

Maailmanvaihdon kautta saapuu nuoria eri puolilta maailmaa Suomeen vapaaehtoistyöhön 6–12 kuukaudeksi. Isäntäperheenä tärkeintä on halu rikastuttaa arkeaan toisesta kulttuuriympäristöstä tulevan henkilön kanssa.

Maailmanvaihdon hallitukseen!

Hallituksemme koostuu aktiiveistamme, joilla on oma vastuualue toimintamme toteuttamisessa ja kehittämisessä.

Haluaisitko kouluttautua hakijoiden haastattelijaksi? Seuraava koulutus järjestetään 28.11.2020 Ilmoittaudu mukaan viim. 22.11.!

Lisätiedot ja ilmoittautumisohjeet:
→ maailmanvaihto.fi/valintakoulutus-2020

HAASTATTELIJANA PÄÄSEE PEILAAMAAN OMIA VAPAAEHTOISKOKEMUKSIA

HAASTATTELU: FABIENNE ZOGG
KUVA: TIIA-MARI HOVILA

ICYE-vapaaehtoistyöhön hakevia haastatteleva Sasu Katajamäki on itsekin ollut vapaaehtoistyössä maailmalla. "Antoisinta haastattelemisessa on ihmisten kohtaaminen", kertoo Sasu.

Mikä innosti sinua ryhtymään vapaaehtoistyöhön ulkomaille hakevien haastattelijaksi?

Halu päästä tekemään itselle mielekästä vapaaehtoistyötä. Olin itse ICYE-vapaaehtoisena vuosina 2014–2015, joten ajattelin että tämä on hyvä tapa vaihtaa ajatuksia niin uusien vapaaehtoisten kanssa kuin myös olla taas vapaaehtoinen.

Millaisia taitoja olet päässyt hyödyntämään haastattelutyössä? Mitä olet oppinut?

Ennen haastatteluita meille vapaaehtoishaastattelijoille annettiin lyhyt koulutus, jonka aikana perehdyimme haastatteluiden anatomiaan ja vuorovaikutukseen haastattelutilanteissa. Koulutuksen kautta opin hahmottamaan haastatteluja hieman erilaisessa valossa kuin ennen ja ymmärtämään, että ne ovat tilanteita, joista voi oppia riippumatta siitä, kummalla puolella penkkiä sitä itse on.

Mikä haastattelemisessa on mielestäsi haasteellisinta? Entä antoisinta?

Haastatteluiden aikana pääsee lyhyeksi hetkeksi tutustumaa uuteen ihmiseen. Ennen tilannetta tulee väistämättä mietittyä, kuinka kannattaa kohdata juuri tämä ihminen tässä usein jännittäväksi mielletyssä tilanteessa. Voi olla haastavaa luoda rento ja mukava ilmapiiri, mutta usein ensimmäisten minuuttien jälkeen tilanne rentoutuu huomattavasti. Antoisinta on toisten, usein samanhenkisten, ihmisten kohtaaminen. Haastattelujen kautta pääsee myös keskustelemaan syistä, joiden vuoksi itse aikoinaan lähti vapaaehtoiseksi ulkomaille, ja se jos mikä on hirveän antoisaa.

Terveisesi haastattelemisesta kiinnostuneille?

Lähde mukaan. Pääset miettimään vuorovaikutusta ja kohtaamaan uusia ihmisiä!

JOIN OUR ACTIVITIES!

There are many ways to participate in Maailmanvaihto's activities. If you'd like to get more information or apply to a team or for a task, please contact maailmanvaihto@maailmanvaihtoa.fi.

A BIT OF TIME?

Become a camp instructor or join the kitchen team!

Interested in leading camp activities or cooking? We're looking for people to participate in running our training camps for volunteers in January, May and August.

Join the communication team!

In the communication team you get to plan social media campaigns, write in our magazine or take photos, for instance. You can join the team throughout the year.

Become a school visitor!

The idea behind visiting institutions of upper secondary education is to improve young people's skills for intercultural dialogue, to encourage them to promote equality and to open views into international volunteering. As a school visitor, you will be a part of this important work.

Interview volunteer applicants!

Our interviewers have a vital role in making sure that people going to volunteer abroad are motivated and interested in getting to know new cultures. It is also important to ensure that they start their volunteering period with realistic expectations.

MORE TIME?

To the world!

Maailmanvaihto sends volunteers through the European Solidarity Corps Volunteering mainly to Europe and through the ICYE programme even further. The volunteering projects are targeted at young adults aged 18 to 30 and their duration varies from 6 to 12 months.

Become a support person or family!

Want to gain international experiences locally and make new friends along the way? As a support person or family you'll get to support a young volunteer from abroad in getting to know the Finnish culture.

Become a host family for a volunteer!

Maailmanvaihto receives young people from different corners of the world to volunteer in Finland for 6–12 months. Become a host family if you want to enrich your everyday life by welcoming a person from another cultural environment in your home.

Join the board of Maailmanvaihto!

Our board consists of active members of the organization. Each board member has their own area of responsibility in implementing and developing our activities.

Would you like to interview applicants? The next training will be organized on 28th November, 2020. Sign up on 22th November the latest!

Further information and the application instructions:
→ maailmanvaihto.fi/training-for-interviewers-2020

TERVEISIÄ MAAILMALTA!

GREETINGS FROM ABROAD!

Maailmanvaihto lähettää ja vastaanottaa vuosittain kolmisenkymmentä nuorta pitkäkestoiseen vapaaehtoistyöhön. Tiestään maailmalle kertovat Anssi Häkkinen ja Ana Costa Machado.

Each year Maailmanvaihto sends and receives approximately 30 youths for long-term volunteering. Anssi Häkkinen and Ana Costa Machado tell about how they ended up volunteering abroad.

TEKSTI/TEXT: KAISA RAHKO & ISA HERNANDEZ
KUVAT/PHOTOS: GEANNINA ROBLES & ANA COSTA MACHADO

ANSSI:
SUOMESTA ARGENTIINAAN

Lähdin, koska...
Olin tauon tarpeessa omasta työstäni ja halusin nähdä, mitä muuta maailmassa tapahtuu. Olin matkustanut Etelä- ja Väli-Amerikassa ja tunsin paloa oppia syvemmin, minkälaista elämä on siellä oikeasti. Työkaverini suositteli Opetushallituksen Maailmalle.net-sivustoa, ja sitä kautta tutustuin Maailmanvaihtoon.

Argentiinaan!
Koin, että pitkäkestoisessa vapaaehtoistyössä pystyisin saamaan paremman ja syvemmän kontaktin ihmisiin, joiden kanssa tulisin työskentelemään. Tutustuin ICYE:n projekteihin Latinalaisen Amerikan maissa, ja Argentiinassa oli tarjolla hyvin mielenkiintoisia tehtäviä lasten ja nuorten parissa. Niiden lisäksi täysin uuteen

"Olemme niin etuoikeutetussa asemassa Suomessa, että tilaisuuteen lähteä oppimaan meistä ja maailmasta kannattaa tarttua", Anssi kertoo.

maahan ja kaupunkiin lähteminen alkoivat houkuttaa. Kun ystäväni vielä kehui Buenos Airesia, päädyin hakemaan Argentiinaan.

Apuna lasten ja nuorten iltapäivätoiminnassa

Työskentelin lasten ja nuorten iltapäivätoiminnassa Buenos Airesin provinssissa. Aloitimme työpäivät kattamalla välipalan, jota syömään pyrähti päivittäin 40–50 lasta ja nuorta lähiympäristöstä. Välipalan jälkeen moni kysyi meitä vapaaehtoisia leikki- tai peliseuraksi. Uno, erilaiset hipat, jalkapallo ja argentiinalaiset leikit olivat lasten suosikkeja. Projektimme alkuviikkoina lapset olivat vielä kesälomalla, mutta kun lukuvuosi alkoi, autoimme heitä myös läksyjen teossa. Ennen kotiinlähtöä autoimme vielä päivällisen esille laittamisessa.

Suunnitelmat uusiksi koronaviruksen takia

Ehdin työskentelemään noin kuukauden ajan, ja juuri kun olin pääsemässä kärryille töistä ja lasten nimistä, keskeytti koronavirus iltapäivätoiminnan. Minun lisäkseni muutama vapaaehtoinen jäi odottamaan tilanteen helpottumista. Argentiinan ICYE-järjestö keksi meille projekteja kotoa käsin tehtäväksi: kirjoitustehtäviä koulutuksen kehittämiseksi, vapaaehtoisten karanteeniarjen kuvaamista, kierrätysideoiden keksimistä ja espanjankielisten virtuaalityöpajojen pitämistä. Minulle ja muutamalle muulle vapaaehtoiselle järjestettiin myös etäopetuksena espanjan kielen oppitunteja.

Alussa uskoimme, että tilanne olisi ohimenevä, mutta kahden kuukauden jälkeen ymmärsimme, että vapaaehtoistyön jatkaminen ei onnistuisi, joten palasimme kotimaihimme. Tilanne tietysti harmitti, mutta ymmärsimme täysin, että kaikkien turvallisuuden vuoksi projektit pysyisivät kiinni niin kauan kuin tarvitsee.

Terveiseni kansainvälisestä vapaaehtoistyöstä kiinnostuneille

Vaikka kokemukseni jäi lyhyeksi, voin suositella vapaaehtoistyötä kaikille, joita kiehtoo ympäröivään maailmaan tutustuminen! Aluksi tietysti jännittää, sillä kaikki on uutta ja erilaista, mutta elämä asettuu uomaansa ja järjestöjen tukiverkko auttaa uuteen kotiin asettumisessa.

ANA:
FROM PORTUGAL TO FINLAND

I went because...

Since I was a little girl I have been interested in volunteer projects and helping people. I feel good when helping people and I thought doing that in a different country, in a different culture, would enrich my life a lot. I think it is important to have different experiences and share thoughts and feelings with people. Sometimes getting out of our comfort zone can do wonders.

To Finland!

I was looking for an interesting European Solidarity Corps Volunteering project that focused on working with children and young people with difficult life situations. I fell in love with one of the Finnish projects and when I searched for more information about Finland, I just knew that this could be an amazing experience for me because Finland has many aspects that I appreciate, such as the education system.

Working with kids in difficult life situations

Basically, I'm working as an assistant in Sippola Residential School, which provides holistic rehabilitation, care and elementary school education for the youth living there. The students are aged between 12 and 18 and have been taken into custody because of various social problems.

My tasks include arranging activities for the kids, helping the teachers in class, participating in chores like cooking and cleaning, and sharing experiences.

Quite normal days despite the coronavirus situation

The coronavirus situation did not affect my project much. I was lucky to be able to continue working with the kids and I had all the support of my co-workers and Maailmanvaihto. They were all amazing trying to make me feel like I was at home. I also tried to be in touch with my family and friends.

My greetings to those thinking of volunteering abroad

If you are looking for an adventure and want to help people, this is a good option. It is also a great possibility if you need a break from studies or work. Volunteering offers a moment to understand who you are or to reflect on what you want to do in the future. This opportunity of living abroad can change you as a person.

"My project was amazing. It was so good to wake up and realize that I'm in Finland and working in a project that I adore", Ana tells.

"Let the world walk into our school"

In this series, we get to hear about volunteering opportunities within the ICYE network all over the world. This time, we chat with Jialing Shiu who works as an English teacher at LiouJia Junior High School in Taiwan.

INTERVIEW: FABIENNE ZOGG

Jialing Shiu, teacher in charge of the ICYE international volunteering co-operation at LiouJia Junior High School. Shot by Audrey Liao.

Who am I?

My name is **Jialing Shiu**. I'm an English teacher at LiouJia Junior High School. I am also in charge of some administrative work, the ICYE international volunteering co-operation being one of them.

A high school in a farming town

LiouJia Junior High School is located in LiouJia, Tainan. Tainan is an ancient city in the southern part of Taiwan, and LiouJia is more like a farming town. So, most of the students in our school are from farming families. They are aged from 13 to 15. Compared to the schools downtown, we have fewer resources to get in touch with the world.

Learning about different countries

In order to broaden the students' horizons, we wanted to take them abroad. However, it would cost them too much. Many of our students need support from a foundation in order to pay the fee. Even though the students are unable to walk into the world at the moment, we are able to let the world walk into our school. That's why we started to apply for international volunteers from ICYE. The volunteers worked with our school's English teachers to design lessons and teach classes. We call the project "Make Friends with the World." With a foreign friend's help, students have not only learned things about different countries, but they have also improved their English skills.

Bettina, an Austrian volunteer at LiouJia Junior High Scool, introducing Austria in class. Shot by Jialing Shiu.

Volunteers returning home in exceptional times

Both our latest ICYE volunteers, Nick and Bettina, were supposed to stay for one year, but Nick was asked to return to Germany five months earlier. Thankfully, Bettina stayed and took over Nick's classes. Although Bettina had a heavier workload, she did a very good job and the students enjoyed her classes.

We were informed that Nick had to return home urgently. Although the host family and the school were shocked, we did our best to hold a warm farewell party, and prepared 100 masks for Nick to bring home. ICYE Taiwan always updated about the situation very quickly and sent Nick and other German ICYE volunteers in Taiwan home efficiently.

My greetings to those interested in volunteering in Taiwan

Although it sounds exaggerated, every volunteer, at least the five volunteers who worked in our school, has loved Taiwan very much. People here are friendly, food is delicious and cheap, transportation is convenient, and most importantly, Taiwan is a very safe country. So, besides doing the volunteer service, the volunteers can spend time traveling and exploring Taiwan. I believe that a year in Taiwan offers an unforgettable experience for volunteers! So, welcome to Taiwan!

MAAILMANVAIHDON VAPAAEHTOISET OPPILAITOKSISSA TAIWANISSA

Taiwanissa ICYE-vapaaehtoistehtäviä on paljon tarjolla etenkin opetusalalla. Lisäksi vapaaehtoistyötä tehdään vaikeataustaisia nuoria tukevassa järjestössä, vammaisten keskuksissa sekä vanhainkodissa.

Viitenä viime kautena Suomesta on matkannut ICYE-vapaaehtoistyöhön Taiwaniin seitsemän nuorta, jotka ovat työskennelleet vapaaehtoisena oppilaitoksissa alakouluista aikuisopetukseen. Vapaaehtoiset ovat avustaneet etenkin englannin kielen opetuksessa.

Tutustu vapaaehtoisten kokemuksiin:
→ maailmanvaihto.fi/tag/taiwan

Uusia näkymiä Boliviasta

Vuosi vapaaehtoistyössä Boliviassa avasi Milli Mokkilalle uusia näkökulmia ja madalsi kynnystä lähteä ulkomaille uudestaankin. Sittemmin Etelä-Amerikassa vierähti vuosikymmen. Nyt Milli kannustaa muitakin maailmalle.

TEKSTI: MILLI MOKKILA
KUVAT: MILLI MOKKILAN ALBUMISTA

"Olin jo lapsesta saakka halunnut Boliviaan. Kaikista maailman mantereista ja maista juuri Etelä-Amerikkaan ja Boliviaan. Olin opiskellut tutkinnon ja olin työelämässä, josta lähdin aikuislukioon ja Espanjaan, mikä minulle toimi jonkinlaisena "esi-Boliviana" kielensä puolesta. Aloin tehdä videoita ja elokuvia, perustin video- ja elokuvatuotantoyhtiön Fil-Millinen Productionsin.

Armeijavuosinani Bolivian ilmavoimissa koulutin kuvan dobermannin virkakoiraksi pelastusetsintään.

Vuonna 2005 olin tienristeyksessä. Joko lähden tosissani panostamaan yrittäjyyteen tai lähden Etelä-Amerikkaan. Lähdin, enkä ole sitä päätöstä katunut. Jälkikäteen ajatellen oli oikea aika lähteä tuolloin. Se oli oikea sekä henkilökohtaisen elämän, että maailman tilanteen vuoksi. Oli myös kymmen vuoden kuluttua oikea aika nostaa kytkintä ja muuttaa kymmenen vuoden kuluttua takaisin Euroopan mantereelle.

Lähtiessäni ensi kertaa Boliviaan en ollut enää aivan nuori ja kokematon. En erityisemmin tuntenut kuuluvani joukkoon vaihtareiden leireillä, sillä arvomaailmani oli erilainen kuin toisten osallistujien. Niinpä jo ensimmäisellä leirillä La Pazin lähellä Achocallassa tutustuin enemmän aymara-alkuperäiskansan jäseniin ja muihin paikallisiin sekä kiertelin lähiluonnossa. Ylipäätään Etelä-Amerikassa asuessani olin tekemisissä lähes yksinomaan paikallisten kanssa. Cochabambassa, jossa työskentelin vapaaehtoisena, turisteja tai muita ulkomaalaisia ei paljon ollut.

Ensimmäinen vuoteni vapaaehtoistyössä oli hieman erilainen kuin valtaosalla, sillä tuotin ja ohjasin fiktiivisen dokumentin, "Kuu selällään" (Luna de espaldas), vaih-

Iloa ja rakkautta -capoeiradokumenttia kuvaamassa Cochabamban Plaza de Las Banderasilla.

doin useampaan otteeseen asuntoa ja elin aika itsenäisesti. Asuminen ja työskentely nimenomaan paikallisten kanssa on ehdottomasti hyvä asia, koska siinä pääsee kulttuurin, kielen ja paikallisten tapojen syövereihin aivan toisin kuin itsekseen tai muiden ulkomaalaisten kanssa toimiessa. Pitkään itsenäisesti asuneena pidin isäntäperheeni sääntöjä hiukan turhankin rajoittavina. Minulla kun ei ollut tapana juhlia yömyöhään, ottaa hulluja riskejä tai liikkua epämääräisessä seurassa.

Olin vaihdossa vuoden, joka oli sopiva aika. Lyhyemmässä ajassa kieltä ei opi kunnolla eikä kulttuuriin pääse kunnolla sisälle. Ensimmäiset kuukaudet täysin toisenlaisessa kulttuurissa olivat haastavia. Kaikenlaiset arjen pikku asiat ajankäytöstä suunnittelemattomuuteen ja jatkuviin muutoksiin ärsyttivät. Mihinkään ei voinut luottaa, enkä pitänyt monista tavoista, joihin törmäsin. Kolmen kuukauden jälkeen olin jo nostamassa kytkintä: ”tämä on nyt nähty”. Sitten tulivat poliittiset levottomuudet, ulkonaliikkumiskielto ja Perun suurlähettilään puhelut, että toivonko evakuointia nyt kun maasta vielä pääsee pois. Löysin mielenrauhan mellakoiden keskellä ja päätin jäädä. Siitä alkoi todellinen integroitumiseni kulttuuriin, eikä sitä hetkauttanut isäntäperheen toive siitä, että muutan muualle, kun en ollut heidän toivomansa lapsirakas ihminen.

Kehittyvässä maassa eläminen opetti minulle valtavasti joustavuutta. Sitä, että voi ottaa rennosti. Maailma ei siihen kaadu, että suunnitelmat peruuntuvat tai tiesulku estää kulkemisen, elämä muuttuu tämän tästä. Vuosien kuluessa tämä myös rasitti minua, ja jatkuva turvattomuus stressasi huomaamatta. Esimerkiksi kauppareissut oli tehtävä naapurin rouvan kanssa, jotta toinen voi vahtia autoa varkauksilta sillä välin kun toinen tekee ostoksia. Toki sitä oppii varomaan, tietämään, ettei kännykkään voi puhua kadulla kävellessä ja ettei autoa voi jättää mihin sattuu kadun varteen vartioimatta. Lisäksi oli muistettava lukita kaikki huolellisesti, varjella tietojaan, kävellä kaupungilla reppu etupuolella sekä lukita ovet ja ikkunat liikennevaloissa ryöstön varalta.

Ikkunastani näkyi maisema Tunari-luonnonpuistoon.

Ensimmäinen vuoteni Boliviassa sai minut uskomaan itseeni ja kykyyni pärjätä erilaisissa, muuttuvissa olosuhteissa. Se myös vahvisti itsetuntemustani ja paransi kielitaitoani. Käytännön kautta totesin, että opin vieraita kieliä ja pärjään kielitaidollani, vaikka aluksi oli raskasta. Ensimmäisen vuoden jälkeen palasin Suomeen ajatuksena hankkia vakituinen työ ja asettua aloilleen. Jo muutaman kuukauden kuluttua tajusin kuitenkin, etten halua elää Suomessa. Niinpä myin irtaimiston, irtisanoin asunnon, lahjoitin kissat kaverille ja lähdin uudelleen Boliviaan.

Pysyvän oleskeluluvan saaminen maahan osoittautui käsittämättömän monimutkaiseksi, vuosia kestäväksi ja kalliiksikin projektiksi, jonka kuitenkin vein maaliin saakka. Elin Etelä-Amerikassa lopulta vuosikymmenen toimien mm. eläintenkouluttajana. Kaksoiskansalaisuuttakin mietin, mutta tulin siihen tulokseen, etten tarvitse sitä.

Ulkomailla asuminen laski kynnystä lähteä maailmalle uudestaan, työskennellä eri maalaisten ihmisten kanssa ja luoda kansainvälisiä kontaktiverkostoja. Sittemmin olen tehnyt vapaaehtoistyötä itsenäisemmin Euroopassa, jossa interrailasin koirani kanssa tavoitteenani tutustua vieraisiin kulttuureihin ja oppia kieltä.

Mielestäni jokaisen olisi hyvä viettää vähintään vuosi ulkomailla. Mieluiten mahdollisimman erilaisessa kulttuurissa, sillä se opettaa suvaitsevaisuutta, joustavuutta ja auttaa näkemään asioita eri näkökulmista sekä ymmärtämään ihmisiä erilaisine käyttäytymistapoineen. Elämää voi elää niin kovin monella tavalla, eikä moniinkaan kysymyksiin ole absoluuttisen oikeaa vastausta. Vapaaehtoistyö ulkomailla voi parhaimmillaan olla maailmaa avaava kokemus, josta voi ammentaa asioita elämään.”

Milli Mokkila
Eläintenkouluttaja (at), elokuvien tekijä vietti ensimmäisen vuotensa Etelä-Amerikassa, Boliviassa 2006–2007

Kotiinpaluun kulttuurishokki - voimaa vertaistuesta

TEKSTI: EMMA NIEMI
KUVA: MIA-ELINA AINTILA

Joka syksy edeltävän kauden ICYE-vapaaehtoistyöntekijät tapaavat Maailmanvaihdon Palanneiden tapaamisessa. Muutaman päivän leirillä nautitaan harjoitusten ja keskustelujen lomassa syksyisestä luonnosta. Kuvassa maailmalta palanneita vapaaehtoisia ja leiritiimiläisiä metsäkävelyllä

Vapaaehtoistyöjakso ulkomailla on monelle elämää mullistava kokemus: uuteen maahan, kulttuuriin ja arkeen sopeutuminen on samaan aikaan kutkuttavaa ja kuormittavaa. Myös kotiinpaluu voi osoittautua rankaksi kokemukseksi, jossa tuttu maa tuntuukin vieraalta. Maailmanvaihdon palanneiden leirillä vapaaehtoiset käsittelevät kokemuksiaan vertaistensa seurassa.

Maailmanvaihdon kautta ICYE-vapaaehtoistyöhön lähteneitä nuoria palaa maailmalta vuosittain kolmisenkymmentä, ja monelle muutos on suuri. Paluusopeutumista helpottamaan Maailmanvaihto järjestää palanneille muutaman päivän mittaisen leirin, jolla osallistujat pääsevät käsittelemään vapaaehtoistyökokemustaan muiden vapaaehtoisten kanssa.

Oman hyvinvoinnin kannalta on tärkeää käsitellä vapaaehtoiskokemusta ja kotiinpaluuta, mutta läheisten kanssa voi olla hankalaa keskustella tuntemuksista, joihin heillä itsellään ei ole kosketuspintaa.

Maailmanvaihdon leiri tarjoaa vapaaehtoisille tilaisuuden vaihtaa ajatuksia toistensa kanssa. "Vertaiset ymmärtävät kokemuksen antoisuutta ja ihanuutta, mutta myös sopeutumisprosessin aallonpohjalla koettuja turhautumisen tunteita. Leirillä jaetaan kokemuksia monella tasolla arjen muistoista syvempiin tuntemuksiin", kiteyttää Maailmanvaihdon pääsihteeri **Anni Koskela**, joka vastaa palanneiden tuesta.

Paluushokki ja vierauden tunne

Toisinaan kulttuurishokki iskee vasta kotiin palatessa. **Liisi Vakkila** vietti vapaaehtoisjaksonsa Tainanissa englannin kielen ja vieraiden kulttuurien parissa työskennellen. Sopeutuminen Taiwaniin oli hänelle melko kivutonta. "Itä-Aasian kulttuurit olivat kiinnostaneet minua jo pitkään ja kohdemaani varmennuttua tutustuin sen kulttuuriin vielä syvemmin, minkä luulen auttaneen minua välttymään kulttuurishokilta", hän kertoo. Kotiinpaluun Vakkila koki sen sijaan vaikeammaksi. Muutos oli suuri, kun Tainanin syke vaihtui kotimaisemiin Etelä-Karjalassa, jossa kauppareissukin vaati omaa autoa. "Vaikka olikin ihanaa palata tuttuihin paikkoihin ja tavata taas läheiset, muutto miljoonakaupungista muutaman tuhannen asukkaan maalaiskuntaan vaati sopeutumista", kertoo Vakkila.

Valmistautumisella on merkitystä paluusopeutumiseen. Vapaaehtoisjaksolle lähteviä valmennetaan tulevaan kokemukseen, mutta kotiinpaluu saattaa silti olla rankka. "Osittain luulen Suomeen sopeutumisen olleen hankalampaa myös sen takia, etten valmistautunut kotimaahan ja tuttuun kulttuuriin paluuseen samalla tavalla mitä vieraaseen maahan muuttoon valmistautui", Vakkila pohtii.

Vieraaseen kulttuuriin sukeltaminen ja sopeutuminen avartaa maailmankuvaa ja kasvattaa ihmisenä. Maailmalta palannut on voinut muuttua kokemuksensa myötä, mikä saattaa esimerkiksi aiheuttaa kitkaa ihmissuhteissa tai herättää kuulumattomuuden tunteita. "Pitkäkestoinen asuminen ja työskentely vieraassa kulttuurissa voi muuttaa näkemyksiä tai ominaisuuksia ja Suomeen palatessa tämä muutos voi näkyä ihmissuhteissa, uravalinnassa tai kiinnostuksissa", Anni Koskela kertoo. "Vertaisten kanssa jakaminen auttaa sanoittamaan kokemusta ja lisää omaa ymmärrystä siitä, mihin kaikkeen kokemus on vaikuttanut ja millaista kulttuurienvälistä oppimista on tapahtunut."

Työpajoista apua osaamisen sanoittamiseen

Omaa osaamista voi toisinaan olla hankala sanoittaa, ja erityisesti vapaaehtoistyöjakson aikana kehittyneitä taitoja ja kykyjä voi olla haastavaa pukea sanoiksi. Siksi palanneiden leirillä järjestetään harjoituksia ja työpajoja, jotka kehittävät osallistujien valmiuksia ammentaa vapaaehtoistyöjaksolta saamiansa oppeja elämään.

"Yksi leirin tärkeimmiksi koetuista työpajoista on matkalaukkuharjoitus, jonka avulla tunnistetaan vapaaehtoistyöjakson aikana hankittua osaamista. Harjoitus auttaa näkemään monipuolisesti, millaista osaamista ja muuta tulevaisuuden pääomaa kokemus on kerryttänyt taidoista ja näkökulmista tulevaisuuden mahdollisuuksiin", kuvaa Koskela. "Harjoituksen tarkoitus on auttaa näkemään kokemuksen merkityksellisyys ja tukea osaamisen sanoittamisessa esimerkiksi työnhakua silmällä pitäen."

Liisi Vakkilan tapauksessa vapaaehtoisjakso vahvisti ominaisuuksia, jotka hän oli jo aiemmin tunnistanut itsessään: luovuutta, sopeutuvaisuutta ja joustavuutta. Näitä hän on peilannut työhaastattelussa vapaaehoisjakson kokemustensa kautta. "Kertomalla vapaaehtoisjaksostani olen pystynyt myös ilmentämään avoimuuteni uusille kokemuksille ja haasteille", Vakkila kertoo.

Yhdessä eteenpäin

Yhtenä paluutuen tavoitteena on myös kannustaa vapaaehtoisia aktiiviseen kansalaisuuteen. Leirillä osallistujat saavat tietoa toimintamahdollisuuksista Maailmanvaihdossa, ja moni onkin jäänyt mukaan järjestön toimintaan. Näin kävi myös Vakkilalle. "Palattuani olen toiminut tukihenkilönä Maailmanvaihdon kautta Suomeen tulleille vapaaehtoisille, mikä on ollut mukava tapa pysyä järjestön toiminnassa mukana ja tutustua uusiin ihmisiin. Olen ollut myös esittelemässä Maailmanvaihdon toimintaa Maailma kylässä -festivaaleilla", kertoo Vakkila.

LEIRI OSANA LAAJEMPAA KOKONAISUUTTA

Maailmanvaihdon paluutuki vapaaehtoisille alkaa jo vapaaehtoiskokemuksen alkumetreillä: osallistujille tarjotaan lähtövalmennuksessa tietoa paluusopeutumisen haasteista. Tällä pyritään tukemaan palaajaa, jotta hän osaisi ennakoida, mitä Suomeen paluu voi tuoda tullessaan. Kotiinpaluun yhteydessä palanneille tarjotaan vertaisten tapaamisen lisäksi myös yksilöllistä tukea. "Olen käynyt kevään ja kesän aikana henkilökohtaiset paluukeskustelut lähes kaikkien palanneiden kanssa", kertoo Anni Koskela tästä vuodesta.

Maailmanvaihto pyrkii jatkuvasti parantamaan tuen laatua. Haasteita paluutuelle asettaa esimerkiksi se, että palanneiden tapaamisessa käsiteltäviä asioita on tapaamisen kestoon nähden melkoisesti. Lisäksi tapaamisella on iso rooli kokonaisuudessa – miten taata yhtäläisesti tukea niille, jotka eivät pääse tapaamiseen? Haasteisiin vastaamiseksi Maailmanvaihdossa suunnitellaan laajaa tietopakettia vapaaehtoistyöstä kotimaahan palaamisesta.

Tavoitteena on, että paluutuen avulla vapaaehtoinen voi

- syventää kulttuurien välistä oppimistaan
- vahvistaa reflektointitaitojaan ja reflektoida turvallisesti ja tuetusti
- löytää uusia näkökulmia kansainväliseen kokemukseensa ja sen kautta hankkimaansa osaamiseen
- tuoda aiempaa paremmin hankkimaansa osaamista esiin mm. työelämässä
- käsitellä hänessä mahdollisesti tapahtunutta muutosta
- saada vertaistukea toisilta vapaaehtoisilta
- saada riittävää ja asianmukaista tukea kokemusten käsittelyyn, jos tämä on kohdannut sopeutumishaasteita tai haasteellisia tilanteita
- edistää kansalaisaktiivisuuttaan

Lisäksi paluutuen avulla pyritään lisäämään kansainvälisen vapaaehtoistyön arvostusta.

From Turkey to Finland

Often volunteering abroad gives you a special sense of belonging – in other words, another place you can call home. In Serhan Umut's case, this happened in the literal sense of the expression, as he chose to stay in Finland after finishing his volunteering period.

TEXT: AMER SHIRAZ
PHOTOS: SERHAN UMUT'S ALBUM

Serhan at Vaalijala Care Center in Pieksämäki where he volunteered. "I discovered that empathy towards others filled me with joy and happiness."

Serhan Umut from Turkey volunteered through the European Voluntary Service (nowadays known as the European Solidarity Corps Volunteering) from May 2013 to January 2014 in Vaalijala Care Center in Pieksmäki where he supported people with disabilities.

Choosing Finland as a volunteering destination

Serhan's curiosity about Finland stems from his teenage days when he befriended some Finnish people online and was impressed by their warmth. His friendships with them grew for seven years until he found the Maailmanvaihto volunteering opportunity that was about to change his life.

Benefits gained from volunteering

The volunteering opportunity helped Serhan in many ways. While his English skills improved greatly, he also started to learn Finnish. He discovered his empathy skills while helping others, realizing it gave him joy and happiness. He gained self-reliance and confidence from team work. Meeting new people from around the world helped him to put aside his misconceptions about other cultures. He also made meaningful friendships which are still an important part of his life after seven years.

Choosing Finland as his new home

Serhan found life in Finland to be exactly what he had been searching for. Especially the "calm and contemporary Finnish lifestyle" appealed to him. In his view, the Government and law were also quite supportive towards people. So,

After the volunteering period, Serhan has participated in smaller voluntary tasks of Maailmanvaihto. Here Serhan is having a good time in the kitchen team of a training camp of Maailmanvaihto. "Team work taught me self-reliance and confidence."

"Home is a place you look forward to returning to after a vacation"

after completing his volunteering period he found a job and decided to stay in Finland. His new friendships as well as the Finnish nature greatly helped him to relax and settle down during his initial homesick days when he badly missed his family and friends back home.

Two countries, two homes

Serhan identifies 'home' as a place you look forward to returning to after a vacation. It's a place where you feel relaxed and happy and where your friends and loved ones are. Serhan now has both Turkish and Finnish citizenship. Although settled in Finland, he maintains strong ties with his friends and family in Turkey.

Volunteering and intercultural understanding

Serhan points out some interesting differences between Turkey and Finland such as the climate, culture and cuisine ("Turkish cuisine is not all 'kebab'", he funnily exclaims). He also identifies a difference between the perspectives on life in Finland and Turkey: to him, life in Finland seems more organized and calm, while in Turkey things are less predictable and more dynamic, which adds an element of excitement and anxiety to daily life. Well accustomed to both cultures now, Serhan feels like a 'cultural ambassador' of Turkey in Finland. He thinks volunteering is a great way to build bridges between peoples of the world, thus contributing towards a global, harmonious society.

Volunteering inspired to strive for active citizenship

When you volunteer or work in a country other than your home country, you draw comparisons between the two countries' societies. This can make you perceive in them both such areas for improvement that you did not acknowledge before and inspire you to take part in improving them. Serhan feels this happened to him. He believes in active citizenship, where everybody plays their part in improving the society they belong to.

Serhan's advice to those considering volunteering abroad

"An open-minded approach towards different cultures is essential. It is also important to step out of your comfort zone to have new experiences. Remember that we create our chances ourselves. A flair for adventure and being open to learning new things is helpful. Exploring a new country and learning a new language is a great lifetime experience."

Serhan found a job as a truck driver and decided to stay in Finland after volunteering. "The calm and contemporary Finnish lifestyle appealed to me."

Pitkä matka kotiin
- erään vapaaehtoisen tarina

Viime keväänä monen Maailmanvaihdon vapaaehtoisen kotiinpaluu aikaistui ja mutkistui koronan takia. Janika Hasa kertoo matkastaan Ecuadorista Suomeen.

TEKSTI : JANIKA HASA
KUVA: JANIKA HASAN ALBUMISTA

“Korona. Siihen tiivistyvät syyt, joiden vuoksi palasin Suomeen noin kolme viikkoa etuajassa. Lähdin elokuussa 2019 ICYE-vapaaehtoistyöhön lastenkotiin Ecuadorin Quiton lähelle. Työtehtäväni päättyivät helmikuun alussa, joten ehdin onneksi hyvästellä lastenkodin väen ja kaverini. Tarkoituksenani oli nähdä heitä vielä kerran ennen lähtöäni Suomeen, mutta toisin kävi.

Halusin suunnata tehtävieni päätyttyä matkustamaan Peruun. Jo tammikuun puolivälissä osa ecuadorilaisista tutuistani oli huolissaan lomamatkastani koronan vuoksi, vaikka varmemman tiedon mukaan virus oli levinnyt vasta Kiinassa. Quitossa liikkui jo tuolloin ensimmäisestä koronapotilaasta huhuja, joiden todenperäisyyden varmistamista heikensi kansalaisten epäluottamus virkavaltaan ja korruptoitunut media. Koska Kiina sijaitsee lähes toisella puolella maapalloa Ecuadorin näkövinkkelistä, en osannut olla huolissani, vaan suuntasin askeleeni Ecuadorin rannikon kautta Pohjois-Peruun. Siellä viruksen läsnäolo näkyi vain Suomen uutisissa, joita seurailin.

Tuuli kääntyy

Limasta käännyin takaisin pohjoiseen kohti Ecuadoria. 11. maaliskuuta olin retkeillyt Huarazissa kolme päivää, kun Yle uutisten tieto sai suhtautumiseni muuttumaan täysin: Trump oli päättänyt sulkea maansa rajat tiettyjen Euroopan maiden kansalaisilta. Se sai hälytyskellot kilkattamaan päässäni, koska nähdäkseni sen myötä Ecuadorin presidentti sai oikeutuksen tehdä maansa osalta isoja ja nopeitakin päätöksiä. Kiireen tuntua lisäsi se, että Ecuadorissa oli viime syksyn mellakoiden aikana ilmoitettu ulkonaliikkumiskiellosta pahimmillaan puoli tuntia ennen sen alkua. Halusin Ecuadoriin mahdollisimman nopeasti, sillä jos jäisin jumiin lattareihin, olisin mieluummin Ecuadorissa tuttujeni luona kuin yksin Perussa.

Seuraavana yönä matkasin bussilla Trujilloon, johon jäin vuorokaudeksi lepäämään. Aamulla hyppäsin Chiclayon-bussiin ja jatkoin sieltä iltapäivällä bussilla kohti Ecuadorin Quayaquilia. Juuri kun olin asettunut bussissa paikoilleni, sain tietää, että Ecuadorin presidentti sulkee maan rajan ulkomaalaisilta seuraavana iltana klo 23.55. Ylitin rajan vain 18 tuntia ennen tätä takarajaa.

Saavuttuani aamulla Quayaquiliin päätin suunnata Cuencaan huoahtamaan ja suunnittelemaan kotiinpaluuta. Vietin kuitenkin kaupungissa vain yhden illan, sillä päätimme perheeni kanssa, että palaan Suomeen niin nopeasti kuin mahdollista. Suuntasin Quitoon, ja matkan aikana siskoni aikaisti lentoni perjantai-illaksi 20.3.

Quitoon saavuttuani huomasin, etteivät muutokset lennoissani olleet tallentuneet. Yritin tuntikaupalla tavoittaa lentoyhtiötä, kunnes luovutin. Neljältä aamuyöllä perheeni soitti kertoakseen, että he etsivät

Huarazissa retkellä Laguna Paronilla ennen kiirettä.

minulle vaihtoehtoisia lentoja. Minulle löydettiinkin lento Pariisin kautta Suomeen samaksi illaksi 17.3. Sain kuitenkin ennen lentokentälle saapumista sähköpostia, että jatkolentoni Suomeen on peruttu. Quiton kentällä tieto väitettiin vääräksi, joten sain laukkuni lähetettyä suoraan Helsinkiin.

Pieniä mutkia matkalla

Quiton lentokentällä, jossa ilmapiiri oli rauhallinen, nautin muutamien muiden VASEn vapaaehtoisten seurasta. Kasvomaskeja näkyi noin puolella matkustajista. Jotkut vaikuttivat pelokkailta ja eristäytyviltä, mutta italialainen nuorisoryhmä piristi odotustamme ukulelen soitolla ja laululla jokseenkin tyhjällä lentokentällä.

Lento Pariisiin sujui hyvin muistellessani yhdessä nuoren saksalaisen au pairin kanssa ranskan sanoja ja stuertin sen kuultuaan ottaessa tilauksemme vastaan humoristisesti vain ranskaksi. Pariisin kentällä metro tuntui aavemaisen tyhjältä. Air Francen tiskillä sain varmistuksen, että lentoni Suomeen on peruttu, mutta onneksi virkailija löysi tilalle vain kaksi tuntia alkuperäistä myöhemmän lennon. Siitä alkoi 19 tunnin odotukseni lentokentällä.

Seuraavana aamuna pääsin vihdoin oikealle portille, jossa kuulin ensimmäistä kertaa pitkään aikaan suomea. Se oli hämmentävää ja turhauttavaakin: osa suomalaisista tuntui suhtautuvan ylimalkaisesti koronaohjeistukseen. Lentomatka itsessään sujui hyväntuulisesti, vaikka Helsingin lentokentällä matkustajat tungettiin ahtaasti samaan lentokenttäbussiin. Hämmästyin, kun kentällä ei tiedotettu koronasta tai kyselty karanteenipaikoista. Sain rauhassa lähteä veljeni kanssa ajamaan Suomen halki mökillemme.

Saavuimme karanteeniin mökillemme seuraavana päivänä. Karanteeni toimi tarpeellisena lepoaikana 8 päivän sisällä tapahtuneen 40 tunnin bussissa istumisen, 14 tunnin lentojen, 19 tunnin lentokentällä hengailun ja 18 tunnin ajomatkan jälkeen. Johtuiko karanteeniaikana kokemani väsymys ja tukkoisuus koronasta vai 40 asteen lämpötilan muutoksesta ja pitkästä matkasta? Sitä tuskin saa enää selville.

Olen sittemmin seuraillut Ecuadorin ja Perun tilannetta ja miettinyt Huarazissa tapaamiani vaeltajia: millaiseen maailmaan he vaelluksiensa jälkeen palasivatkaan?

the conflict of emotions in the aid work industry

TEXT: JOY MARTINS BRANCO CORREIA LOPES

Since this January, I have been working in a Red Cross refugee reception center in Eupen, a small town in eastern Belgium. And as much as I have grown attached to this place now, coming here was not so much due to an interest for the Germano-Belgian lifestyle, but more a sheer result of the standard existential crisis born out of post-graduate unemployment (coupled with a deep intrigue in the asylum process). But, in short, I am unbelievably glad that my panic-fueled midnight ESC application landed me here. And I have Maailmanvaihto to thank for making this experience possible.

It feels weird now to pre-empt how my departure will feel – I am still here, set to leave in a few weeks at the time of writing. I am not saying I haven't yet felt the heavy hand of melancholy – I've privately shed a few tears already. But I suppose that's what working with people is like, especially for emotional sponges like myself.

Being an emotional sponge means that this job has not been easy. Not because the job description itself is difficult for an ESC volunteer – in addition to the standard daily tasks everyone takes part in to make sure the center runs smoothly, my job was fun, mostly planning activities, playing with kids, taking photos, spending time with the residents inside and outside the center. I didn't have the hard job of social workers, having to do their all in ensuring an airtight asylum procedure, occasionally having to give people life-shatteringly bad news. But it is that similar sense of helplessness that made it a tough experience. And that sense is all-encompassing – it manages to creep its way into board game night, an interaction in the canteen, a quick chat over a coffee and a cigarette first thing in the morning.

When you work this closely with people, you inevitably grow bonds. And once that bond is there, that feeling of helplessness starts to eat your insides. There is no limit to what you'd want to do for someone, but the crushing reality that you can't feels like a sucker punch in the gut.

It takes no genius to know that any work with vulnerable people requires a certain emotional strength, a psychological capacity to not cry at every sign of unfortune experienced by what actually ends up being the global majority. But for me, while I did manage to keep the uncontrollable crying to a minimum, I struggled to keep my work at work. In the evenings my brain would repeat in an anxious cycle what had been relayed to me during the day. Images of bullet holes, torture scars, self-harm scarification, buzzing in my subconscious like an infuriating fly. I felt guilt for having such a strong emotional reaction to all these lived experiences, all the while for their protagonists these horrors became a part of their daily diction. The physical signs of trauma became like a provocative tattoo, welcoming grudgingly

the question: "so what brought you here?"

In conversations with the residents, you learn about the many reasons someone would take off and leave behind their home and their family. You start to question the legitimacy of your degree because you seem totally clueless about various world events that have caused displacement that is, quite literally, in your face every day now. You start to put your own shit into perspective, and you feel enraged by those who don't know nor care to know about the current socio-political realities of people seeking asylum, living in displacement, unrooted. The anti-migrant facebook posts written by your ex-classmate (that you always doubted was a closeted racist) now make you see red, even more than before.

While I've learned immensely about the world in this small building in a Belgian suburb, I've also come to see first-hand how the system is broken and unfair, at various levels. The brokenness manifests in the problematic diction of a humanitarian worker, in the passivity of a tutor, in the negligence of the coordination and the direction. It's the humanitarian organisation, it's the government, it's the local authorities. It's the individual at times, but mostly it's the institution. It is omnipresent in the limbo that is the asylum procedure.

And here we have it again, the feeling of helplessness.

I shared a lot of my feelings and frustrations with colleagues around me. I think it was half a coping mechanism, and half a way to see if others felt it too. Some sympathized, some linked my emotivity to my age, lack of experience, a general unawareness about this type of work. I was told not to trust so easily, not to believe everything I'm told.

"Don't worry, I was like you at your age – idealistic, naïve, emotional."

Maybe. Maybe this is something everyone who enters this field goes through, like a super depressing rite of passage into emotional numbness and cynicism. And I will only be able to answer whether that is true in quite a few years still. But I hope it's not.

I'm not saying that by being simply kind and working from an emotional reaction is going to fix anything structurally – that would indeed be naïve, and frankly a telltale sign of a Messiah complex. But I believe we shouldn't shy away from our emotional side so heavily. We need to find that balance of self-preservation with professional distance, but also to allow our sentient side shine in our work. Compassion and empathy is everything, and it shouldn't be seen in the negative light it basks in now.

And as I prepare to leave, I realise that there are residents I will miss immensely. Kids I would love to see grow up into teens, teens into adults. I would love to be there to celebrate when they receive protection, and to celebrate all the mundane milestones hereinafter, once the risk of forced removal is gone. I would want to be there for first jobs, graduations, weddings, new additions to the family. And having seen how important easily accessible communication technology is to those far from home, I have simultaneously never been as grateful for it, as it may permit me to actually celebrate these milestones from afar.

So it feels strange to dot down an essay on returning home, because as I foreshadow my own return, I reflect on the inability of millions of returning to theirs. In the future, I hope to work at a level within these structures to ease this process, to make this an easier transition, hopefully with my current idealism intact. But for now, all I can do is talk, advocate, educate myself further. And remind myself and those around me to never take anything in this life for granted.

AFTER VOLUNTEERING

How is it to end a volunteering period abroad and adjust oneself to life afterwards? Volunteers Mavi, Esther and Hikaru share their experiences. Mavi's volunteering period in Finland came to an end half a year ago and Hikaru's and Esther's six months prior to that.

TEXT AND PHOTO: MINNA RÄISÄNEN

The volunteers at Maailmanvaihto's final evaluation camp at the end of their volunteering period.

MAVI

Mavi Villatoro travelled to Finland from Tegucigalpa, Honduras.

Mavi volunteered in an English-speaking kindergarten and primary school in Lahti. "In the kindergarten, I helped with everyday tasks such as cleaning and taking care of the children. In the school, I helped the kids with their class activities. I enjoyed the most talking to the kids about Honduras of which they were very excited to learn. I also liked coming up with ideas to keep the kids entertained during the lessons and help them solve problems."

ESTHER

Ivie Esther Ogbeide travelled to Finland from Hew Benin City, Nigeria.

Esther volunteered in a school in Alavus and the last few weeks of the period in a Camphill community for people with special needs in Orimattila. "In the school, I assisted in English courses and held extra lessons. I also helped the kids to revise after school what they had been learning. In the Camphill community, I supported the residents in their daily tasks and helped in the kitchen. The most interesting part of the volunteering period was my time with my first host family since they introduced me to the culture."

HIKARU

Hikaru Yamada travelled from Agui-chō, Japan.

Hikaru volunteered in a school in Tuusula and in a Camphill community for people with special needs in Orimattila. "In the school, I assisted in teaching and introduced the Japanese society, culture and language to the students. In the Camphill community, I participated in activities such as farm work with the villagers. What I enjoyed the most in school was preparing presentations and workshops and introducing Japan, and in the community, discussing with the villagers."

PREPARING ONESELF FOR LEAVING

Mavi: I think knowing from the beginning that you will eventually return home helps but it's still hard to leave. Maailmanvaihto's final evaluation camp deepens the understanding of how the reverse cultural shock might affect you, but the experience is different for everyone. Leaving is hard but at the same time, it is exciting to go back home and see friends and family again.

Esther: Towards the end of my volunteering period, I prepared myself to be more and more independent and to make my own decisions. I feel that international volunteering was a very good way for me to grow mentally. At Maailmanvaihto's final evaluation camp, we talked a lot about how the volunteering experience can change the participant and about the final steps of volunteering and time after. The camp supported me in preparing myself for those.

Hikaru: I learned about the reverse culture shock at the Maailmanvaihto's final evaluation camp and tried to prepare myself for that. Before leaving, I tried to imagine and understand more the differences between Finland and Japan.

NÄHDÄÄN! LEAVING THE COMMUNITY

M: I really liked my time in the school. When it was time for goodbyes, the kids were really warm, asking to not be forgotten, giving me the best wishes and asking me to come back soon. Their reaction made me feel I had done something good with my volunteer work. It was also sad to leave my host family, I had truly felt at home with them. I had dinner with my whole host family on my last weekend and they said the nicest things to me. It was one of the hardest goodbyes.

E: My last days at the school were very emotional. When I was leaving, the kids were finishing the spring term and two teachers were retiring. I felt that I would miss the kids, and they were telling me that they wished to meet soon again. When you get used to some people, it is not easy to leave them. The hardest goodbyes I had with my first host family, because I had had such a tight relationship with them. We had talked together and done things together. I felt that they had been there for me.

H: It is hard to express my feelings clearly. I wish I had more time to do things for the students, meaning that the harder I tried to carry out my role, the more I found out what I wanted to do next. I did not want to finish my volunteer days at the school. It was hard to say goodbye to the students and teachers. And I did not want to leave my host family because they had become like a family to me. I fully enjoyed the last moments with them. I sometimes still keep in touch with my host mother.

ADJUSTING AFTER VOLUNTEERING

M: From Finland I traveled back to Tegucigalpa in Honduras. Adjusting myself to living again in Tegucigalpa was not that hard for me since I was not going back to the routine I had before I left. It took me a while to get used to the weather and the sun and I kept randomly speaking English to my friends every now and then because I was so used to using it for a whole year. Missing the lakes and sauna always.

E: After my volunteering period, I settled to live in Jokela, Finland. I have thus kept on adjusting to living in Finland. I have paid attention to many aspects being different here than in Nigeria, in many cases in a positive way. For instance, in Finland the sexual minorities have rights, whereas in Nigeria, they may face prison for the way they are. Prohibited in both countries, the circumcision of girls has posed a much wider problem in Nigeria than here in Finland. And there are lots of other things. I also feel that here I am able to decide for myself and that is a huge

thing for me. I feel that there is much more freedom in Finland, and freedom makes one happy. But this is not to say that I feel that all things are better here, I think that there is a lot of racism in Finland, for instance.

H: My reverse culture shock was not as big as I had imagined when I returned to Aguichō in Japan after volunteering. However, I started thinking that some Japanese people judge others based on their appearance and make fun of others' looks. This can take place in TV shows, for instance. To me it seems that less judging like this happens in Finland, which is positive. Luckily though, some Japanese people have started to criticize this culture of judging others by their looks, and I comment against it, too.

NOW I CARRY WITH ME

M: Volunteering definitely helped me with independence. It taught me to solve problems on my own through dialogue and to take more initiative. The most important thing for me was to learn how speaking up and giving one's opinion can be helpful as long as it will not hurt or insult anybody else. I experienced so many different things in Finland and I was able to reach most of the goals I had set for my volunteer year. I keep in contact with many friends and I feel like half of my heart is in Finland and with all the people I got to meet and befriend. I feel like my time there not only helped me to see things from different points of views but also helped everyone around me to see things from my perspective, so it was a learning experience for everyone involved.

E: I think my volunteering period has affected me positively in many ways. I became more independent and my thinking changed in many aspects. I feel that it changed the way I perceive the position of a woman, for instance. I think that in Finland all are encouraged to have education and individuals get listened to despite their gender. That is great, equality matters. I learnt a little Finnish, too.

I have such nice memories from my first host family. They taught me all from learning to skate and ski to eating Finnish food. We are still in contact. I think the host family plays a big role in the volunteering experience. When the family has time for the volunteer, they can make the stay memorable with a joyful ending. And the ending is crucial. Then you feel that you shared something with others.

H: My biggest learning experience is "connecting the dots", it comes from a famous speech by **Steve Jobs**. Before volunteering, I felt confused: "what do I want to do in life?" I decided to go to Finland because I was interested in Finnish education even though I did not think I wanted to become a teacher. While volunteering in Finland, I was able to try many things by following my interests and heart. Borrowing Steve's words, I would describe my volunteering period as "the time of generating the dots", and connecting the dots will somehow make a line in the future. The following scene from the school was my most impressive experience in Finland. That is why I am now trying to find an opportunity from the educational field.

In the school, I introduced the Japanese language to students in the 9th grade, as a part of the topic "languages of the world" with the aim of providing the students with a broad understanding of languages around the world. After my presentation, I heard from the teacher that one of the students, whose mother tongue is other than Finnish, wanted to introduce their language for the class, too. I thought that maybe my presentation encouraged this student in expressing their identity to others. This is just my guess, but definitely important to me.

I appreciate many people who made this opportunity possible for me. Thank you so much.

26 maailmanvaihtolaisen kausi

Missäpäin maailmaa ja millaisissa työpaikoissa työskentelivät Maailmanvaihdon ICYE-vapaaehtoistyöntekijät viime kaudella? Entä samaan aikaan ulkomailla ESC-vapaaehtoisena työskennelleet nuoret?

TEKSTI: MINNA RÄISÄNEN
GRAFIIKKA: ISA HERNANDEZ JA EMMA NIEMI

17 vapaaehtoista osallistui International Cultural Youth Exchange -vapaaehtoisohjelmaan (ICYE) ja yhdeksän Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoispalveluun (ESC).

VAPAAEHTOISTYÖTÄ 22 MAASSA

ICYE-ohjelmassa Boliviaan, Costa Ricaan, Ecuadoriin, Etelä-Koreaan ja Taiwaniin suuntasi kuhunkin kaksi vapaaehtoista. Loput ICYE-vapaaehtoiset työskentelivät Argentiinassa, Brasiliassa, Intiassa, Nepalissa, Ugandassa, Uudessa-Seelannissa ja Vietnamissa.

ESC-vapaaehtoistyötä tehtiin Belgiassa, Espanjassa, Iso-Britanniassa, Latviassa, Tanskassa, Tsekissä, Turkissa ja Virossa – sekä Etelä-Afrikassa erityisessä ESC-hankkeessa, johon osallistui nuoria ja organisaatioita useista eri maista.

TEHTÄVIÄ ETENKIN LASTEN JA NUORTEN PARISSA

ICYE-vapaaehtoiset työskentelivät päiväkodeissa ja kouluissa, erityiskoulussa, lastenkodissa, koulutus- ja toimintakeskuksissa vähävaraisten ja muiden seutujen lapsille sekä organisaatioissa, jotka tukevat lasten hyvinvointia ja järjestävät heille seikkailutoimintaa. Lisäksi vapaaehtoistyötä tehtiin sosiaalipalveluissa, ihmisoikeusjärjestössä, hyvinvointikeskuksessa ja hevostallilla.

ESC-vapaaehtoiset toimivat tehtävissä kansainvälisen nuorisovaihdon organisaatioissa, lasten ja nuorten vapaa-ajankeskuksissa, nuoria tukevassa järjestössä, pakolaisten vastaanottokeskuksessa, päivittäisessä elämässä tukea tarvitsevien sairaiden asuinyhteisössä, vammaisten asuinyhteisössä sekä vammaisten nuorten erityisoppilaitoksessa.

ICYE-VAPAAEHTOISIA ENITEN MATKAAN SYKSYN SAAPUESSA

Kun ICYE-vapaaehtoiskausi alkoi elo–syyskuussa 2019, matkaan lähti 15 vapaaehtoista, ja kauden toisena aloitusajankohtana eli tämän vuoden alussa kaksi. ICYE-vapaaehtoistyötä tehdään yleensä puoli vuotta tai vuosi. Kaudella 2019–20 vuodeksi ulkomaille matkasi neljä vapaaehtoista ja puoleksi vuodeksi 12. Nepaliin suuntasi nuori kymmeneksi kuukaudeksi, joka on siellä enimmäispituus.

ESC-vapaaehtoisjakso voi alkaa minä tahansa sovittuna ajankohtana ja kestää Maailmanvaihdon kautta osallistuttaessa 6–12 kuukautta. Vuoden sisällä elokuusta 2019 uusia ESC-vapaaehtoisia lähti matkaan neljä, minkä ohella ESC-vapaaehtoistyötä teki ulkomailla neljä aiemmin aloittanutta osallistujaa. Vuodeksi maailmalle suuntasi kaksi osallistujaa. Keskimäärin matkaan lähdettiin noin kymmeneksi kuukaudeksi.

Koronapandemian takia jakso jäi kaavailtua lyhyemmäksi viidellä ICYE- ja yhdellä ESC-vapaaehtoisella. Lisäksi yksi ESC-osallistuja palasi koronan takia Suomeen jatkamaan jaksoaan väliaikaisesti Suomesta käsin. Hän palasi sittemmin kohdemaahansa.

VOLUNTEER FILE:

Monika Salmivalli

Asuin paikallisessa perheessä. Kuvassa olen perheen pojan Sergion kanssa isuttamassa puuta puistoon kotimme lähellä San Joséssa.

Vapaaehtoistöitä San Joséssa, Costa Ricassa. “Halusin lähteä vapaaehtoistöihin espanjankieliseen maahan, sillä halusin oppia espanjaa. Pohdin hakiessani muutaman maan välillä ja hain niistä tietoa päätökseni avuksi. Costa Rica houkutteli lämpimän ilmastonsa puolesta sekä siksi, että siellä vaikutti olevan helppoa matkustaa eri puolille maata, koska etäisyydet eivät olleet kovin isoja. Vapaaehtoistyön ja omalla kohdallani isäntäperheessä asumisen kautta oppii uudesta maasta paljon enemmän kuin vain maassa reissaten. Olen aiemmin ollut opiskelijavaihdossa Kiinassa suunnilleen samanpituinen ajanjakson, ja myös se oli mielenkiintoinen kokemus. Huomasin kuitenkin, että Costa Ricassa opin enemmän maasta ja kulttuurista kuin opiskelijavaihtoni aikana. Tähän vaikutti varmasti se, että osasin jonkin verran espanjaa ja pystyin juttelemaan costaricalaisten kanssa, sekä se, että työskentelin ja asuin paikallisten kanssa.”

Monika toimi avustajana kehitysvammaisten lasten koulussa. “Pääosin tein töitä yhdessä ja samassa ryhmässä, jossa oli kuusi 12–14 vuotiasta nuorta, mutta välillä kävin avustamassa myös toisissa ryhmissä. Avustin oppilaita opettajien ja koulunkäyntiavustajien tukena ja leikin lasten kanssa välitunneilla. Useilla tunneilla oppilaat askartelivat ja autoin heitä siinä. Yritin esimerkiksi opettaa heitä maalaamaan kuten opettaja neuvoi tai keskittymään tehtäviinsä. Oppilailla oli monenlaista kehitysvammaisuutta, joten osalle myös helpot tehtävät olivat haastavia. Samalla jokainen heistä kykeni oppimaan monenlaista.”

Monika lähti Costa Ricaan elokuussa 2019 kuudeksi kuukaudeksi. Hän palasi Suomeen töiden takia kuukautta ennen jakson päättymistä. “Palasin ennen kuin koronavirus levisi maailmanlaajuisesti. Kotiinpaluu meni hyvin ja helposti. Asuin vapaaehtoisjaksollani kolmatta kertaa ulkomailla, joten tiesin aika hyvin, mitä odottaa kotiinpaluulta.”

SAMAAN AIKAAN SUOMESSA 32 VAPAAEHTOISTA

Elo–syyskuussa 2019 Suomeen saapui 24 vapaaehtoista 18 maasta: yhteensä 13 ICYE-vapaaehtoista Boliviasta, Ecuadorista, Hondurasista, Japanista, Keniasta, Meksikosta, Nepalista, Saksasta, Taiwanista ja Ugandasta sekä yhteensä 11 ESC-vapaaehtoista Espanjasta, Italiasta, Itävallasta, Portugalista, Romaniasta, Saksasta, Tanskasta ja Venäjältä. Lisäksi aiemmin alkanutta jaksoaan jatkoivat ICYE-vapaaehtoinen Hondurasista sekä ESC-vapaaehtoiset Espanjasta, Nigeriasta ja Portugalista. Tammikuussa 2020 Suomeen saapui ICYE-vapaaehtoistyöhön kaksi osallistujaa Costa Ricasta ja yksi Taiwanista, ja helmikuussa ESC-vapaaehtoistyöt aloitti yksi nuori Suomesta. Näin ollen vuoden sisällä elokuusta 2019 vapaaehtoisia työskenteli Suomessa 32.

Vapaaehtoiset avustivat vammaisten työpajoilla ja asuinyhteisöissä, kouluissa, koulukodissa, erityis- ja muussa kansanopistoissa, päiväkodeissa, nuorisotilalla, hyvinvointikeskuksessa sekä vanhainkodissa.

14 ICYE-vapaaehtoista ja 10 ESC-vapaaehtoisista tähtäsivät vuoden vapaaehtoisjaksoon, loput lyhyempään. Koronan takia kotimaahansa palasi suunniteltua aiemmin yksi ESC-vapaaehtoinen ja viisi ICYE-vapaaehtoista. Jälkimmäisistä yksi palasi sittemmin jatkamaan vapaaehtoisjaksoaan.

TULEVAT TAPAHTUMAT / UPCOMING EVENTS

TO | THU
ZOOM

Maailmanvaihdon etäkielikahvila torstaisin 10.12. saakka
Maailmanvaihto's Online Language Café on Thursdays until 10th of Dec

16.–17.10.
ZOOM

Palanneiden tapaaminen ICYE-ohjelman kauden 2019–20 vapaaehtoisille
Meeting of the returnees for the ICYE volunteers of the season 2019–20

28.10.
ZOOM

Maailmanvaihdon infoilta vapaaehtoistyöstä ulkomailla
Maailmanvaihto's info evening on volunteering abroad

2.11.
HELSINKI

Maailmanvaihdon syyskokous
The Autumn Meeting of Maailmanvaihto
Maailmanvaihdon toimisto (etäosallistuminen mahd.) | Maailmanvaihto's office (online participation possible)

25.–26.11.
HELSINKI

Maailmanvaihto Studia-messuilla
Maailmanvaihto at the Studia fair
Helsingin Messukeskus | Expo and Convention Centre Messukeskus

28.11.
HELSINKI

Vapaaehtoisten haastattelijoiden valintakoulutus
Training for interviewers of volunteer applicants
Maailmanvaihdon toimisto | Maailmanvaihto's office

2021

29.–30.1.
HELSINKI

Maailmanvaihto Educa-messuilla
Maailmanvaihto at the Educa Fair
Helsingin Messukeskus | Expo and Convention Centre Messukeskus Helsinki

31.1.

Haku elo–syyskuussa 2021 alkavaan ICYE-vapaaehtoistyöhön Euroopan ulkopuolelle päättyy
Application period for ICYE volunteering outside Europe starting in August–September 2021 ends

Opi espanjaa tai suomea! Etäkielikahvilassa harjoitellaan näitä vuoroviikoin torstaisin 10.12. saakka.

Learn Spanish or Finnish! These will be practised in the Online Language Café on Thursdays, alternating the languages every week until the 10th of Dec.

Jos korona muuttaa tapahtumasuunnitelmia, ilmoitamme muutoksista kotisivuillamme:
→ **maailmanvaihto.fi/category/ajankohtaista.**

In case the event plans change due to the coronavirus situation, we will inform about the changes on our website:
→ maailmanvaihto.fi/en/category/news.

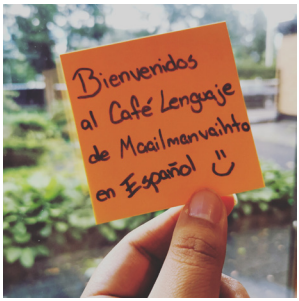

SEURAA MAAILMANVAIHTOA SOMESSA!

@maailmanvaihto

Maailmanvaihto ry – ICYE Finland
Oikokatu 3, 00170 Helsinki, Finland | +358 (0)50 452 5660
maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi | www.maailmanvaihto.fi | www.icye.org